

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΕΤΤ 2011

Χαιρετισμός του Μάκη Παπαδόπουλου, υπεύθυνου του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ

Κυρίες και Κύριοι,

Αγαπητοί εργαζόμενοι στην ΕΕΤΤ,

Το 6^ο Συνέδριο διεξάγεται σε συνθήκες βαθιάς κρίσης της ελληνικής οικονομίας και συνεχούς επιδείνωσης της θέσης πλατιών λαϊκών στρωμάτων. Αναγκαία προϋπόθεση για να σχεδιάσει κάποιος σωστά την επόμενη μέρα στις επικοινωνίες και στην οικονομία, είναι να απαντήσει πρώτα στο ερώτημα πως φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση.

Επιμένουμε σ' αυτό το ζήτημα γιατί τόσο η κυβέρνηση, όσο και η ΝΔ και ένα πλήθος αστικών αναλύσεων προβάλλουν σαν διέξοδο σωτηρίας την επιτάχυνση στον ίδιο καταστρεπτικό δρόμο ανάπτυξης που μας έφερε ως εδώ. Ο κλάδος των τηλεπικοινωνιών αποτελεί ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα της απατηλής υπόσχεσης ότι η λαϊκή ευημερία θα προκύψει με την «απελευθέρωση» κλάδων στρατηγικής σημασίας, την ιδιωτικοποίηση των ΔΕΚΟ, την πολύμορφη κρατική στήριξη των μονοπωλιακών ομίλων και την προσέλκυση ξένων επενδύσεων όπως της Deutsche Telecom, τη θυσία εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων στο βωμό της ανταγωνιστικότητας.

Έτσι αποκοιμήθηκαν οι εργαζόμενοι με το μύθο της ισχυρής Ελλάδας, η οποία ενταγμένη στην ΕΕ της «κοινοτικής αλληλεγγύης» θα διασφάλιζε την ευημερία για όλους και ξύπνησαν μέσα στην κρίση υπερσυσσώρευσης κεφαλαίου και στην υπερχρέωση του κράτους. Είναι κρίσιμο να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας τα προηγούμενα βήματα της περιόδου των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης για να κατανοήσουμε ότι απαιτείται επείγοντως ριζική αλλαγή πορείας.

Η στρατηγική της ΕΕ με ορίζοντα το 2020 στοχεύει σ' όλα τα κράτη μέλη στη διασφάλιση φθηνότερης εργατικής δύναμης για να κερδίσουν οι ευρωπαϊκοί όμιλοι τη μάχη της ανταγωνιστικότητας στη διεθνή αγορά καθώς και στην πλήρη «απελευθέρωση» τομέων στρατηγικής σημασίας ώστε να βρουν επενδυτική διέξοδο με ικανοποιητικό ποσοστό κέρδους τα υπερσυσσωρευμένα κεφάλαιά τους.

Στο προηγούμενο συνέδριο της ΕΕΤΤ το 2010 είχαμε τονίσει ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο της «απελευθέρωσης» οι κυβερνητικές επιλογές δεν καθορίζονται με γνώμονα την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών. Διαπιστώναμε πέρυσι ότι η κυβέρνηση στα κρίσιμα ζητήματα της αρχιτεκτονικής και της υλοποίησης του νέου δικτύου, όπως και για το ψηφιακό μέρισμα και για το ραδιοφάσμα, προσπαθούσε να εξυπηρετήσει δύο στόχους που συνδέονται οργανικά μεταξύ τους:

Α) να διαχειριστεί της πολλαπλές αντιθέσεις μεταξύ των επιχειρηματικών ομίλων της σχετικής αγοράς, τόσο σε κλαδικό όσο και σε διακλαδικό επίπεδο,

Β) να διαχειριστεί την κρίση απ' τη σκοπιά των στρατηγικών συμφερόντων της άρχουσας τάξης.

Δυστυχώς η πραγματικότητα ξεπέρασε τις δυσοίωνες προβλέψεις μας.

Η διαπάλη μεταξύ του εγκατεστημένου παρόχου που κυριαρχεί, δηλαδή του ΟΤΕ, σε σχέση με τους ανταγωνιστές του για τα μερίδια της αγοράς και την κερδοφορία, αναδεικνύεται σε τροχοπέδη για την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, σε σπατάλη κοινωνικού πλούτου.

Στην αρχική διαπάλη σχετικά με την τεχνολογική λύση που θα επικρατήσει για το νέο δίκτυο, δηλαδή αν η ανάπτυξη της οπτικής ίνας θα φθάσει μέχρι το ΚΑΦΑΟ ή μέχρι το σπίτι προστέθηκαν «νέα επεισόδια». Καθώς ο ΟΤΕ προηγήθηκε στον αγώνα δρόμου των επενδυτικών προγραμμάτων, ήρθαν στο προσκήνιο οι κρατικές ρυθμίσεις για υποχρεωτική διάθεση των δικτύων του στους εναλλακτικούς παρόχους, με κοστοστρεφή τιμολόγηση. Ρυθμίσεις που στοχεύουν στη διασφάλιση της απόδοσης του επενδεδυμένου κεφαλαίου και όχι στη θωράκιση του λαϊκού εισοδήματος. Αντίστοιχα οξύνεται η διαμάχη για τη διαχείριση του φάσματος σχετικά με την εκχώρηση μεγαλύτερου τμήματος στους τηλεπικοινωνιακούς ομίλους και για τη συνολική διαχείρισή του, αφού η κυβέρνηση το περιλαμβάνει ουσιαστικά στα προς εκποίηση περιουσιακά στοιχεία του δημοσίου, ιδιαίτερα την πολύτιμη ζώνη των 900 MHz που καλύπτει μεγαλύτερες αποστάσεις απ' τις ζώνες ψηλότερης συχνότητας.

Την εικόνα συμπληρώνουν οι αντιθέσεις ανάμεσα στους ομίλους ραδιοτηλεοπτικών μέσων και στα μονοπώλια των τηλεπικοινωνιών.

Η θυσία των λαϊκών αναγκών στο βωμό της κερδοφορίας των μονοπωλίων χαρακτηρίζει κάθε πλευρά της «απελευθερωμένης» αγοράς.

Οι εργαζόμενοι του κλάδου βιώνουν τις απολύσεις και τον εκφοβισμό της απόλυσης, την εντατικοποίηση, τη μείωση πραγματικών μισθών ακόμη και στους πιο κερδοφόρους ομίλους. Μόνο στον ΟΤΕ οι εργαζόμενοι είναι πλέον λιγότεροι από 12000 όταν το 2004 ήταν 20000 και τώρα έρχεται η χαριστική βολή της ολοκλήρωσης της ιδιωτικοποίησης.

Η αύξηση της παραγωγικότητας και τα κέρδη των ομίλων ακόμη και την πρώτη χρονιά της κρίσης, υπογραμμίζουν τη δυνατότητα για πολύ φθηνότερη τηλεφωνία και ευζωνική υπηρεσία για τη λαϊκή οικογένεια. Αντίστοιχα, η μεγάλη ασυμμετρία ταχύτητας μεταξύ λήψης και αποστολής δεδομένων απ' το χρήστη είναι επίσης σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα της τιμολογιακής πολιτικής των σημερινών παρόχων και όχι τεχνικό πρόβλημα.

Οι εφαρμογές που προβάλλονται για την αξιοποίηση του νέου δικτύου αφορούν τις προτεραιότητες της αγοράς όπως η «τηλεόραση κατά απαίτηση».

Αντίστοιχα οι διακηρύξεις της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης επιχειρούν να εμφανίσουν σαν τεχνοκρατικό πρόβλημα εκσυγχρονισμού το πραγματικό πρόβλημα του κράτους της άρχουσας τάξης και της πολιτικής του σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων.

Στον αντίποδα αυτών των επιλογών μπορεί να σκεφθεί κανείς τι μπορεί να διασφαλίσει ένας ριζικά διαφορετικός δρόμος ανάπτυξης, όπου τα συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής θα αποτελούν κοινωνική-κρατική ιδιοκτησία.

Αυτός ο δρόμος της λαϊκής οικονομίας θα στηριχθεί στον κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής με γνώμονα την ικανοποίηση του συνόλου των λαϊκών αναγκών.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο ο ενιαίος αποκλειστικά κρατικός φορέας τηλεπικοινωνιών θα μπορεί να κατασκευάσει και να αναπτύξει το αναγκαίο νέο δίκτυο απαλλαγμένος από τη διαπάλη των ομίλων και από τεχνικά προβλήματα ασυμβατότητας που μπορεί να προκύψουν από τη συνύπαρξη διαφορετικών τεχνολογικών λύσεων μέσα στο ίδιο καφάο της γειτονιάς. Θα αξιοποιήσει την κατασκευή των σχετικών έργων υποδομής για να δώσει ώθηση στην εγχώρια βιομηχανία παραγωγής τηλεπικοινωνιακού υλικού, στην εγχώρια επιστημονική έρευνα και τεχνογνωσία. Θα συνδυάσει αρμονικά τις διαθέσιμες τεχνολογίες και θα διασφαλίσει τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των διαφορετικών τεχνολογιών.

Αντίστοιχα θα διασφαλίσει την ενιαία διαχείριση και κατανομή του φάσματος ώστε να υπάρχει η βέλτιστη αξιοποίηση αυτού του πολύτιμου δημόσιου πόρου με το ελάχιστο κόστος για τις λαϊκές ανάγκες και τις ανάγκες αμυντικής στρατιωτικής θωράκισης, στον αντίποδα της σημερινής κατασπατάλησης και του τεμαχισμού ανάλογα με την οικονομική ισχύ των ομίλων.

Στη νέα ψηφιακή εποχή που έρχεται, μόνο ο ενιαίος αποκλειστικά κρατικός φορέας τηλεπικοινωνιών μπορεί να εξασφαλίσει για τα λαϊκά στρώματα:

- φθηνότερη – ευκολότερη – ταχύτερη – ασφαλή και καθολική πρόσβαση στην επικοινωνία, στη νέα γνώση, στην ενημέρωση και στην ψυχαγωγία μέσω διαδικτύου
- προστασία της δημόσια υγείας και του περιβάλλοντος, διασφάλιση της εξοικονόμησης ενέργειας
- διασφάλιση πλήρους και σταθερής εργασίας και αξιοποίηση της αύξησης της παραγωγικότητας για τη βελτίωση της κατάστασης της εργατικής τάξης και του λαού
- αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης για την αναβάθμιση του εργατικού ελέγχου και του επιστημονικού κεντρικού σχεδιασμού της οικονομίας
- ισόμετρη ένταξη των απομονωμένων περιοχών και καθορισμό προτεραιοτήτων στην ανάπτυξη της τηλεεκπαίδευσης και της τηλεϊατρικής ώστε να διασφαλιστεί η συμπληρωματική συνεισφορά τους και όχι αξιοποίησή τους για υποκατάσταση των υπόλοιπων αναγκαίων υποδομών στις απομακρυσμένες περιοχές.

Οι γενικόλογες διακηρύξεις για την αξιοποίηση των δυνατοτήτων των νέων ψηφιακών τεχνολογιών δεν μπορούν να συσκοτίσουν το ερώτημα: **ποιος θα πληρώσει και ποιος θα καρπωθεί τη μερίδα του λέοντος από τα οφέλη.**

Είναι στο χέρι των εργαζομένων να μην μείνουν παθητικοί θεατές της πολιτικής που υπηρετεί τους μονοπωλιακούς ομίλους, αλλά να βάλουν τη σφραγίδα τους στις εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ

